

niniejszego oraz zagrozi mu dalszym przymusem na przypadek, gdyby w ciągu tygodnia po dalszym zwolnieniu nie dopełnił włożonego na niego obowiązku.”;

32) art. 626 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W czasie trwania przymusu osobistego dłużnik może domagać się stawienia go przed sądem celem złożenia wykazu i zapewnienia. Sąd, nie wzywając wierzyciela, niezwłocznie przyjmie wykaz i odbierze zapewnienie, po czym zwolni dłużnika.”;

33) art. 627 otrzymuje brzmienie:

„Art. 627. Dłużnik, który złożył zapewnienie lub odbył przymus osobisty w ciągu sześciu miesięcy, obowiązany jest do złożenia nowego zapewnienia na żądanie tego samego lub innego wierzyciela tylko wtedy, gdy wierzyciel uprawdopodobni, że dłużnik nabył później majątek, do którego może być skierowana egzekucja, albo gdy od czasu złożenia zapewnienia lub odbycia przymusu osobistego upłynął okres lat pięciu.”;

34) art. 816 otrzymuje brzmienie:

„Art. 816. Jeżeli komornik nie znalazł u dłużnika rzeczy lub dokumentu, podlegających odebraniu, sąd na wniosek wierzyciela nakaze dłużnikowi, aby wykazał, gdzie one się znajdują, lub oświadczył, że nie wie, gdzie się znajdują, i aby złożył zapewnienie, że jego oświadczenia są zgodne z prawdą. Przepisy, dotyczące zapewnienia przy wyjawianiu majątku, stosuje się tu odpowiednio.”;

35) art. 857 otrzymuje brzmienie:

„Art. 857. W sprawach o alimenty sąd może zabezpieczyć powództwo także przez zobowiązanie strony pozwanej do uiszczenia stronie powodowej miesięcznie aż do ukończenia sprawy pewnej oznaczonej sumy pieniężnej.”

Art. 2. Ilekroć w obowiązujących przepisach prawnych, dotyczących postępowania sądowego z wyjątkiem postępowania karnego, przewidziane jest złożenie przysięgi lub zapewnienia zastępującego przysięgę, należy odebrać przyrzeczenie lub zapewnienie, przewidziane w niniejszej ustawie.

Art. 3. Pod względem skutków prawnych złożenie przyrzeczenia lub zapewnienia, określonego w niniejszej ustawie, ma to samo znaczenie, co odebranie przysięgi, przewidziane w dotychczasowych przepisach.

Art. 4. W art. 203 § 1 pkt 3 prawa upadłościowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 28, poz. 221) kwotę „pięćset” zastępuje się kwotą „dziesięć tysięcy”.

Art. 5. Art. VIII przepisów wprowadzających prawo małżeńskie majątkowe (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 31, poz. 197) otrzymuje brzmienie:

„Art. VIII. W sprawach przewidzianych w art. 8, 20, 44 i 45 prawa małńskiego majątkowego sąd orzeka w postępowaniu niespornym.”

Art. 6. Sprawy pomiędzy małżonkami oraz pomiędzy dziećmi i rodzicami o ponoszenie kosztów utrzymania, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a do tego dnia nie ukończone, podlegają dalszemu rozpoznaniu aż do ich prawomocnego ukończenia w trybie, w jakim zostały wszczęte, chociażby wszczęcie ich nastąpiło w trybie niewłaściwym.

Art. 7. 1. Nie można żądać unieważnienia małżeństwa zawartego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na tej podstawie, że poprzednie małżeństwo jednego z małżonków zostało rozwiązane lub unieważnione na obszarze mocy obowiązującej prawa o małżeństwie z 1836 r. lub tomu X cz. 1 Zводу Praw przez sąd konsystorski niepowołany według przepisów prawa cywilnego do orzekania w tej sprawie.

2. Małżeństwo poprzednie uważa się za rozwiązane lub unieważnione z chwilą zawarcia nowego małżeństwa przez jedną ze stron, chyba że to nowe małżeństwo zostało przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiązane lub unieważnione.

Art. 8. W toczących się sprawach o wydanie nieruchomości lub jej części albo o opróżnienie pomieszczenia w budynku służy skarga kasacyjna, jeżeli orzeczenie drugiej instancji zapadło po dniu wejścia w życie przepisu art. 425 § 2 kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu, nadanym przepisem art. 1 pkt 21), niniejszej ustawy.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1949 r. z wyjątkiem przepisu art. 1 pkt 21), który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

241

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 maja 1949 r.

w sprawie organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 34,

poz. 210 i z 1948 r. Nr 36, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na czele Głównego Urzędu Kontroli Prasy,

Publikacyj i Widowisk, zwanego poniżej „Głównym Urzędem“, stoi naczelny dyrektor, który kieruje pracami Głównego Urzędu i terenowych urzędów kontroli prasy, publikacyj i widowisk oraz sprawuje nadzór nad terenowymi urzędami.

§ 2. 1. Do zakresu działania Głównego Urzędu należy:

- a) udzielanie zezwoleń na wydawanie czasopism na obszarze całego Państwa,
- b) pozbawienie debitu komunikacyjnego druków, wydawanych za granicą, oraz zakazywanie ich rozpowszechniania,
- c) rozpoznawanie odwołań od wydawanych w I instancji decyzji wojewódzkich urzędów kontroli prasy, publikacyj i widowisk,
- d) na obszarze st. miasta Warszawy i województwa warszawskiego — wykonywanie nadzoru nad prasą, publikacjami i widowiskami, kontrola rozpowszechniania wszelkiego rodzaju utworów za pomocą druku, obrazu lub żywego słowa oraz kontrola zakładów poligraficznych.

2. Główny Urząd rozstrzyga w sprawach określonych w ust. 1 lit. a), b) i d) jako instancja pierwsza i ostatnia, zaś w sprawach określonych w ust. 1 lit. c) jako instancja druga i ostatnia.

§ 3. 1. Terenowymi urzędami kontroli prasy, publikacyj i widowisk są:

- a) wojewódzkie urzędy kontroli prasy, publikacyj i widowisk, zwane poniżej „wojewódzkimi urzędami kontroli“,
- b) grodzkie urzędy kontroli prasy, publikacyj i widowisk, zwane poniżej „grodzkimi urzędami kontroli“.

2. Wojewódzkie urzędy kontroli, a w miarę potrzeby grodzkie urzędy kontroli, powołuje w drodze zarządzenia Prezes Rady Ministrów, określając ich siedzibę i właściwość miejscową.

3. Dla m. Łodzi i Województwa Łódzkiego tworzy się jeden wojewódzki urząd kontroli.

§ 4. Na czele wojewódzkiego urzędu kontroli stoi naczelnik, na czele grodzkiego — kierownik.

§ 5. 1. Do zakresu działania wojewódzkiego urzędu kontroli należy:

- a) na obszarze województwa — wykonywanie nadzoru nad prasą, publikacjami i widowiskami, kontrola rozpowszechniania wszelkiego rodzaju utworów za pomocą druku, obrazu lub żywego słowa oraz kontrola zakładów poligraficznych, przy zachowaniu przepisu § 2 ust. 1 lit. d),
- b) rozpoznawanie odwołań od decyzji grodzkich urzędów, działających na obszarze województwa, lub decyzji władz administracji ogólnej I instancji, którym w myśl art. 5 ust. 2 dekretu przekazano funkcję organów kontroli prasy, publikacyj i widowisk pierwszej instancji.

2. Wojewódzki urząd kontroli rozstrzyga w sprawach określonych w ust. 1 lit. a) jako instancja pierwsza, zaś w sprawach określonych w ust. 1 lit. b) jako instancja druga i ostatnia.

§ 6. Do zakresu działania grodzkiego urzędu kontroli należy na obszarze jego właściwości miejscowej wykonywanie nadzoru nad prasą, publikacjami i widowiskami, kontrola rozpowszechniania wszelkiego rodzaju utworów za pomocą druku, obrazu lub żywego słowa oraz kontrola zakładów poligraficznych.

§ 7. Naczelny Dyrektor Głównego Urzędu określi w drodze zarządzenia podział czynności i regulamin wewnętrznego urzędowania Głównego Urzędu oraz wojewódzkich i grodzkich urzędów kontroli.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

242

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 maja 1949 r.

w sprawie sprostowania błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o zmianie granic powiatów konińskiego, wrzesińskiego, jarocińskiego, węgrowskiego i żnińskiego w województwie poznańskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 68, poz. 423 i z 1945 r. Nr 55, poz. 305) prostuje się następujący błąd:

w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o zmianie granic powiatów: konińskiego, wrzesińskiego, jarocińskiego, węgrowskiego i żnińskiego

w województwie poznańskim (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 261) zamiast nazwy gminy wiejskiej: „Płusk“ winna być nazwa: „Dłusk“.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej: Wł. Wolski